METODIKK

For å strukturere arbeidet er det brukt tradisjonell etterretningsmetodikk. Etterretningsprosessen er spesielt tilpasset for systematisk innhenting og bearbeiding av informasjon for å skape et produkt egnet for å bidra til beslutningsstøtte og redusere usikkerhet innen sikkerhetsspørsmål.

For å utarbeide vurderingen er oppdraget brutt ned til en innhentingsplan. Innhentingsplanen er basert på resultatene av en verdivurdering som ikke er offentlig tilgjengelig. For å svare ut innhentingsplanen er det, i tillegg til de nasjonale trussel- og risikovurderingene, kartlagt en rekke rapporter som vurderes å være relevante. Rapportene er utgitt av pålitelige aktører, både redaksjonelle og kommersielle, i Norge, Norden og andre vestlige land. Rapportene og interninformasjon analyseres, sammenstilles og vurderes. Eventuelle kartlagte informasjonsgap er forsøkt tettet med bruk av tilgjengelige åpne og interne kilder.

Vi har valgt å illustrere prosessen med en modell som kombinerer risikotrekanten for å beskrive risiko, med den tradisjonelle etterretningsprosessen, kjent som «Etterretningshjulet».

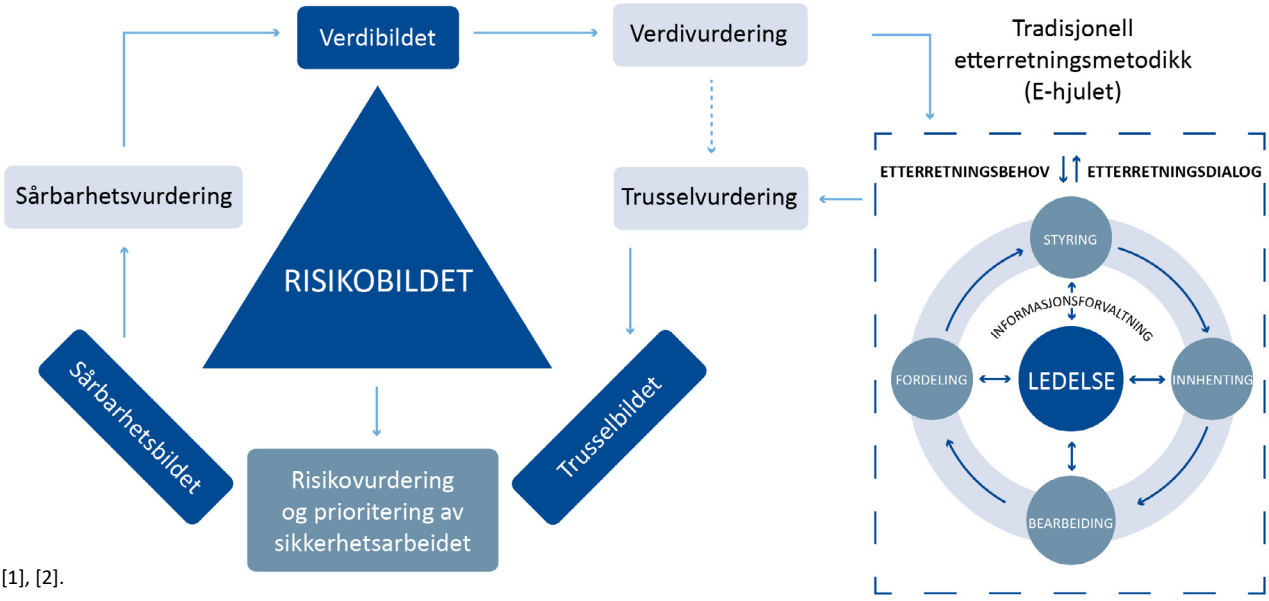

[1], [2].

Risikotrekanten ovenfor viser at risikobildet defineres ut ifra tre faktorer:

- **Verdibildet** handler om virksomhetens verdier som for eksempel helseopplysninger og IKT-systemer.
- **Trusselbildet** defineres av hvilke trusselaktører som har vilje og evne til å påvirke en virksomhets verdier.
- **Sårbarhetsbildet** handler om hvor godt verdiene er beskyttet mot trusselaktører.

Kilder

[1] Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon, «NOU 2016:8 En god alliert – Norge i Afghanistan 2001–2014», 2016.

[2] Politiets Sikkerhetstjeneste, «Nasjonal trusselvurdering», 2023.